ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰδιοκτησία—Διεύθυνσις: ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ Γερο-κωστογούλου 50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία 360 ΔΡ.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » 20 ΔΟΛ.

Κοινωνικά

Ἰατροί

Ὁ Παιδίατρος κ. Γ. ΤΣΑΚΙΡΗΣ, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, ἐπανέλαβε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του.

***

Ἡ Ἰατρὸς ΑΙΜΙΛΙΑ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται εἰς τὸ μικροβιολογικὸν καὶ βιοχημικὸν ἐργαστήριόν της Καραϊσκάκη—Παντανάσσης 76. Ὧραι ἐργασίας 9—1.

***

Ὁ Ἰατρὸς ΑΣΗΜΑΚΗΣ Π. ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του. Πλατεῖα Γεωργίου Α' 10, Τηλ. 30—75.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΝΙΚ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ, εἰδικὸς παιδίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου 305 ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην. Τηλ. 36—12.

***

Ἀκτινολογικὸν ἐργαστήριον ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΗΜ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, ἰατροῦ εἰδικοῦ ἀκτινολόγου—ἀκτινοθεραπευτοῦ. Ἐργαστήρια Μαιζῶνος 52, Τηλέφωνον. 27—31 (ἀκριβῶς ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), οἰκία Ἁγίου Νικολάου 50, Τηλ. 36—66.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, δέχεται καὶ χειρουργεῖ ἐν τῇ κλινικῇ του, ὁδὸς Μαιζῶνος 12 (ἔναντι Ἀρσακείου), Τηλέφωνον 37—47.

***

Ἡ ὀδοντίατρος ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — ΖΗΝΟΖΗ δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου 33 ὀδοντιατρεῖον της, τηλέφ. 30—94.

****

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ χειροῦργος—ὠτο-μυκολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀριθ. 9, τηλ. 36—65

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Ἰατρός, Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος—Αἰσθητικὴ Δερματολογία—Σεξουαλικαὶ παθήσεις. Βότση 20, Τηλ. 20—14.

****

ΓΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Ἰατρός. Εἰδικὸς φυματιολόγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ὁδὸς Ἀθαν Διάκου 30, Ὑψηλὰ Ἀλώνια. Ἀκτῖνες Χ. Τηλ. 35-58.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἐργαστήρια ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ — εἰδικοῦ ἀκτινολόγου Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου Τηλ. 32—72.

***

Ὁ Ἰατρὸς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ἁγίου Νικολάου 60, Τηλ. 21—81.

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρ. ὀδοντίατρος, Κορίνθου—Φιλοποίμενος 41 (πρώην Α' Ταμεῖον).

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος. Δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φεραίου 68, Τηλ. 33—92.

***

Ὁ Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος Ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Βούρβαχη 8 (Πλατεῖα Γεωργίου 30) Τηλ. 28—77. (αἰσθητικὴ δερματολογία--σεξουαλικαὶ παθήσεις)

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΧΡΗΣΤΟΣ Π. ΡΟΔΗΣ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Καραϊσκάκη 118 (παλαιὰ κλινικὴ κ. κ. Πουρναρᾶ—Κατσίνη), Τηλ. 38—02.

****

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Νοσήματα Δέρματος, τριχωτοῦ κεφαλῆς, ὀνύχων). ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΕΙΣ. Ἑρμοῦ—Κανακάρη 118. Τηλ. 30--61

***

ΑΡΙΑΔΝΗ ΑΠΕΡΓΗ, Ἰατρὸς Μικροβιολόγος, ὁδὸς Σολωμοῦ 8, Ἀθῆναι.

***

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΙΤΣΑΡΑΣ Ἰατρος—φυματιολόγος. Πλατεῖα Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ἀριθ. 23, Τηλέφωνον 20—65.

****

Ὁ ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΚΟΥΡΑΣ, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ρήγα Φεραίου 98, τηλ. 30—56.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΤΑΚΗΣ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Μπιζανίου 2 (ἔναντι Πυροσβεστείου), Τηλέφωνον 39—30.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Μαιζῶνος 130, τηλ. 37—89.

***

Ἐργαστήριον ἐλευθέρων σπουδῶν Κοπτικῆς—Ραπτικῆς δίδος ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ, ἔτος ἱδρύσεως 1938, ὁδὸς Κανακάρη 96· Ἀναλαμβάνει ὑπευθύνως τὴν τελείαν ἐκμάθησιν γεωμετρικῆς κοπτικῆς ἐντὸς διμήνου διὰ κάθε γραμματισμένο ἢ ἀγράμματο κορίτσι. Ἀναλαμβάνει καὶ οἰκοτρόφους καὶ πλισσάρισμα ὅλα τὰ μεγέθη καὶ ντύσιμο κουμβιῶν σὲ χαμηλὲς τιμές. Τηλέφωνον 34—00.

Κεντήματα παντὸς εἴδους χειροποίητα, ὁδὸς Τριῶν Ναυάρχων ἀριθ. 37.

Τηλέφωνα Ἐπειγούσης Ἀνάγκης

Πυροσβεστεῖον	25—61
»	25—62
Α' Βοήθειαι	39—55
»	23—86
Δ. Νοσοκομεῖον	26—98
Ἀστυν. Δ)σις	28—35
Γεν. Ἀσφάλεια	28—80
«Γλαῦκος» βλάβαι	25—22

Θέαματα

Πάνθεον: Ὁλόκληρος ὁ ἐπιθεωρησιακὸς θίασος τοῦ θεάτρου «Ἀκροπόλ» καὶ ἡ ὀρχήστρα Μουζάκη. Σήμερον 8 καὶ 10 1)2 «Γυναῖκες καὶ Λουλούδια». Αὔριον τρεῖς 5 1)2, 8 καὶ 10 1)2 «Μπλὲ Τριαντάφυλλα».

III

Αἴγλη: Σήμερον 4—12 «Ἡ Ζήλεια» ὁμιλοῦσα ἑλληνιστί.

Ἄστυ: Σήμερον 4—12 «Μέλμπα» ἔγχρωμον—μουσικό.

Ἰντεάλ: Σήμερον 4—12 «Οὐγγρικὴ Ραψωδία».

Ρέξ: (Σινεμασκόπ). Σήμερον 2—12 «Ἀττίλας», ἔγχρωμον.

Τιτάνια: Σήμερον 2—12 «Ματωμένο στιλέττο».

Τὸ Χρηματιστήριον

Τὸ Χρηματιστήριον, λόγῳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, δὲν συνῆλθεν εἰς τὴν τακτικήν αὐτοῦ συνεδρίασιν.

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ
ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ
ΑΚΟΥΑΖΙΤ διὰ μπετὸν καὶ κονιάματα
ΓΚΑΜΠΡΙΤ - ΑΚΟΥΑΖΟΛ
διὰ ταράτσες

ΛΑΟΖΙΝ
Εἰδικὸν διὰ δάπεδα ἐκ Μωσαϊκοῦ καθιστᾶ αὐτὰ σκληρὰ καὶ στιλπνά, ἀποτρέπει τὴν φθοράν.

ΝΕΡΒΟ-ΜΕΤΑΛ
Εἰδικὸν δι' ὀροφὰς καὶ χωρίσματα οἰκοδομῶν. Ἀντισεισμικόν, αὐξάνει τὴν ἀσφάλειαν ἐναντίον τοῦ πυρός. Τὸ πλέον οἰκονομικόν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΒΑΣ. ΜΠΑΡΔΑΚΗΣ
Ρήγα Φεραίου 42 α'

Πωλεῖται οἰκία ἐλευθέρα, ἀνώγειος ἐκ 5 δωματίων, κουζίνας κλπ., κάτω μαγαζεῖον. Γερμανοῦ 132. Πληροφορίαι ἐκεῖ.

ΠΡΟΣ ΑΡΣΙΝ ΤΩΝ ΑΔΙΚΙΩΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΑΜΕΣΟΥ ΑΛΛΑΓΗΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ Τ.Π.Δ.Υ.

ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΛΑΖΑΡΗ

Ἔπειτα ἀπὸ πολυμήνους ἀγῶνας τῶν Συνταξιούχων Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Κοζάνης κατὰ τῆς ἀκαταδεξιᾶς τοῦ κ. Στράτου, νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ αἴτημα τῶν συνταξιοδοτηθέντων κατὰ τὰ ἔτη 1945—49, περὶ χορηγήσεως συμπληρωματικοῦ βοηθήματος ἀπὸ τὸ Τσμεῖον Προνοίας, ὁ κ. Στρᾶτος ὅταν θὰ ἐγκατέλειπε πλέον τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας, συνέστησε τὴν 20—9--55 Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος καὶ ὑποβολὴν πορίσματος ἐντὸς μηνός.

Ἡ σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἦτο ἀπὸ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα ἦσαν ξένα ὡρὸς τὴν λύσιν τὴν ὁποίαν θὰ προέτεινον, διὰ νὰ δύνανται νὰ διατυπώσωσιν ἀντικειμενικὴν κρίσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ διὰ τοῦτο εἴχομεν τὸν βάσιμον φόβον ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἦτο ἀπάντησις τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ «ἡ μὲν φωνὴ Ἰακὼβ αἱ δὲ χεῖρες Ἠσαῦ». Καὶ διὰ νὰ προληφθῇ τὸ κακὸν παρεκαλέσαμεν δι' ἐπιστολῆς τὸν κ. Πολυζωγόπουλον νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἰσάριθμα μέλη, ἐκ προσώπου τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ νὰ ἐργασθῇ σῦτη ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἀλλὰ «τὰ καλὰ τὰ παληκάρια ξέρουν κι' ἄλλα μονοπάτια» λέγουν οἱ μανδσρῖνοι τοῦ Ταμείου Προνοίας. Καὶ διὰ νὰ δημιουργήσουν τετελεσμένον γεγονός, σπεύδουν τὴν 14—10—55 καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου αὐξάνουν τὸ βοήθημα τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ 1—9—55 κατὰ 20 ο)ο. Καὶ ἔτσι τὸ προπολεμικὸν βοήθημα τῶν μελλόντων νὰ συνταξιοδοτηθῶσι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἀπαφασίσαντες (Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει) θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ 350πλάσιον καὶ πλέον τοῦ προπολεμικοῦ, ἐνῷ χρόνῳ ἡ.... εὐσυνειδησία τῶν ἀποφασισάντων, τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἰσχυρίζωνται ἀδυναμίαν διὰ τὴν κατσβολὴν συμπληρωματικοῦ βοηθήματος εἰς τοὺς λαβόντας μόνον τὸ 12πλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ βοήθημα. Ἀδιάφορον ἂν τὰ ἀκίνητα τοῦ Ταμείου, προϊὸν καὶ ἰδικῶν των κρατήσεων, δὲν ὑπεθηκεύθησαν σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. 5030 τοῦ 1930 διὰ νὰ καταβληθῶσιν εἰς τοὺς ἀδικηθέντας τὰ κανονικὰ μερίσματα. Καὶ ἐρωτῶμεν ἤδη τὸν κ. Στρᾶτον: «Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀδυναμία τοῦ Ταμείου ποὺ μᾶς ἰσχυρίσθητε εἰς Πάτρας τὴν 15ην Μαΐου ὅταν ἐνεχειρίσαμεν εἰς ὑμᾶς τὴν σχετικὴν περὶ ἄρσεως τῆς ἀδικίας ἀναφοράν;»

Παράδειγμα ἠθικῆς ἀνωτερότητος καὶ συναδελφικῆς ἀλληλεγύης, ἐπὶ ζητήματος τῆς αὐτῆς φύσεως, μᾶς ἐνεφάνισαν οἱ διοικοῦντες τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔθεσαν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον των ὑπεράνω ἀπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ κατέβαλον συμπληρωματικὸν βοήθημα εἰς τοὺς κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη συνταξιοδοτηθέντας συναδέλφους των. Ἐνῶ οἱ διοικήσαντες μεταπολεμικῶς τὸ Τ.Π.Δ.Υ., ἰδιοτελεῖς καὶ πλεονέκται, ἔθεσαν τὸ ταπεινὸν συμφετοντάκι των ὑπεράνω τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου, ἐστραγγάλισαν τὸ δίκαιον τῶν χθεσινῶν συναδέλφων των καὶ ἐξακολουθοῦσι τὸ ἔργον των μὲ τὸ βουλιμιῶδες σύνθημα «νὰ τὰ φάγωμεν ὅλα».

Τὰς προσπαθείας τῶν ἐνδιαφερομένων ὅπως δικαιωθῶσιν, ἐξουδετερώνουσι, θέτοντες εἰς κίνησιν τὴν μηχανὴν ποὺ ἔχει δώσει εἰς χεῖρας των ὁ Νόμος. Τὴν θέλησιν τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὅπως σταματήσῃ ἡ ἀδικία γράφουσιν εἰς τὰ «παληά των τὰ παπούτσια».

Εἰς ἓν εὐνομούμενον Κράτος ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφίνῃ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν δρᾶσιν του, μὲ ἔμβλημα τὴν ἀδικίαν, ἕνας ὀργανισμός, τοῦ ὁποίου προορισμὸς εἶναι ἡ πρόνοια ὑπὲρ ὅλων τῶν ἠσφαλισμένων του ἀδιακρίτως. Πρέπει νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὰ μέσα τῆς ἀδικίας τροποποιοῦν τὸν ὀργανισμόν του.

Ἔτσι ἕνας Διευθυντὴς αὐτοῦ, ἀπόστρατος Ἀνώτατος Ἀξιωματικός, ὅπως εἰς ἄλλους κοινωφελεῖς ὀργανισμούς, περιορισμὸς τῶν μελῶν τῆς διοικήσεώς του καὶ σύνθεσις αὐτῆς κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἀπὸ ἀποστράτους Ἀνωτάτους Ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Στρατεύματος, θὰ μᾶς ἐνεφάνιζον μίαν διοίκησιν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη δὲν θὰ εἶχον ταὐτότητα ἀτομικῶν συμφερόντων, ἀντιτιθεμένων εἰς τὴν λῆψιν εὐεργετικῶν ὑπὲρ ἀδικηθέντων ἠσφαλισμένων μέτρων καὶ θὰ ἀπεφεύγοντο οἱ ἐξοργιστικαὶ ἀδικίαι.

Ἐν τῷ μετοξὺ ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Πολυζωγόπουλος ἂς ἐπιληφθῇ τοῦ αἰτήματος τῶν ἀδικηθέντων καὶ ἂς συνθέσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην αὐτοῦ κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα ἀμερόληπτον κρίσιν. Ἐλπίζομεν ὅτι μὲ τὴν θελήματι κότητά του, τὴν δικαιοκρισίαν του καὶ τὴν πλουσίαν πεῖραν του θὰ τὸ ἐπιτύχῃ.

Κ. Λάζαρης
Πρόεδρος Πολιτ. Συνταξιούχων Ν. Ἀχαΐας «ἡ Ἀλληλεγγύη»

ΣΥΝΤΟΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατηρτίσθη νομοσχέδιον δι' οὗ ἐπαναφέρεται ὁ θεσμὸς τῶν ἀρεοπαγιτῶν—ἐπιθεωρητῶν.

—Ὁ Σέρβος Πατριάρχης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἀδελφότητα θεολόγων «Ἡ Ζωὴ» καὶ ἄλλας χριστιανικὰς ὀργανώσεις.

—Εἰς τὸ Πεσσοδέρι τῆς Φλωρίνης ἐνεφανίσθησαν χθὲς τὰ πρῶτα χιόνια.

—Μέχρι τῆς 15ης τρέχ. εἶχον ἐξαχθῆ ὑπὸ τῆς Α.Γ.Ρ.Ε.Ξ. 7 600 τόννοι ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν.

—Αὔριον ἀρχίζει εἰς Ἀθήνας τὸ 16ον Πανελλήνιον Συνέδριον τῶν Αὐτοκινητιστῶν.

Η ΠΑΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ναφοράν σας καθ' ἣν περὶ ὥραν 2 μ.μ. τῆς χθὲς ἐν τῷ κάτωθι τοῦ Λυκαβηττοῦ πευκῶνι ἐπιχειρήσαντος εἴσοδον ἐν αὐτῷ τοῦ ἐνταῦθα Ἐπιτετραμμένου τῆς Ἀγγλίας κ. Νίκολσον μετὰ τῆς Κυρίας του, χάριν περιπάτου, ὁ τεταγμένος πρὸς φύλαξιν τοῦ πευκῶνος τούτου χωροφύλαξ Λουκᾶς Καλποῦζος (Α. Μ, 10245) ἐπόμενος εἰς ἣν εἶχεν αὐστηράν διαταγὴν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐν τῷ πευκῶνι εἴσοδον εἰς οὐδένα ἀνεξαιρέτως χάριν τῆς γενομένης αὐτόθι φυτείας, προσηνέχθη ἀγροίκως, διότι ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη λόγῳ ἀγνοίας τῆς Ἀγγλικῆς διαλέκτου νὰ ἀποκλείσῃ τὴν εἴσοδον τῷ ἀγνώστῳ αὐτῷ κ. Νίκολσον, γνωρίζων τοῦτο, τὴν ἣν πρὸς τοῦτο εἶχε διαταγὴν προὲβη μέχρι τῆς αὐθαδείας ὅπως ἐπιβάλῃ χεῖρα ἐκβιάζων τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἐντεῦθεν προκύπτει ὅτι ὁ προμνημονευθεὶς χωροφύλαξ ἐναντίον ἧς εἶχεν ὑποχρεώσεως ὅπως εὐλαβῆται τῆς ἀξιοπρεπείας παντὸς ἤκισε καὶ ἐξύβρισε πρόσωπον ἐξαιρετικὸν καὶ ὑπέρτερον ἔχον δικαίωμα ἐπὶ τῆς τοιαύτης εὐλαβείας λόγῳ τοῦ περιβάλλοντος τὸν κ. Νίκολσον διπλωματικοῦ χαρακτῆρος. Διὰ ταῦτα. Τιμωροῦμεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς καθ' ἡμᾶς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τοὐτέστιν διὰ διμήνου φυλακίσεως ἣν θέλει ἐκτίσει εἰς τὰς φυλακὰς Ἀκροναυπλίας ἀποστελλόμενον ἐκεῖσε ὑπὸ αὐστηρὰν συνοδείαν, διατάσσομεν τὴν ἀποπομπὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ περὶ τῆς ἀποπομπῆς ἡμετέρα ἀπόφασις ἀνακοινωθήσεται παραχρῆμα παρ' ὑμῶν εἰς τὸν εἰρημένον χωροφύλακα εἰς γενικὸν προσκλητήριον τῶν ἀνδρῶν τῆς Μοιραρχίας. Ἐν Ἀθήναις τῇ 5η Ἰανουαρίου 1885 ὁ ὑπουργὸς Χαρίλαος Τρικούπης».

Παρὰ τὰς σύστηροτάτας κυρώσεις κατὰ τοῦ χωροφύλακος Καλπούζου, ὁ ὁποῖος μάλιστα τὴν ἑπομένην ἡμ; ἀνωτέρω διαταγῆς μετεφέρθη δέσμιος εἰς Ναύπλιον, ὁ ἀξιότιμος Νίκολσον δὲν ἐθεώρησε ἑαυτὸν ἱκανοποιηθέντα καίτοι καὶ προσωπικῶς ἐζητήθη συγγνώμη παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Κοντόσταυλος τοῦ ἀπέστειλεν καὶ σχετικὴν ἐπιστολήν, ἀλλ' ἐπέβαλεν ὡς προσβληθεὶς ὅπως λάβῃ χώραν ἡ πανηγυρική, ἅς εἴπωμεν, ἀποκατάστασις ἐν τῷ μέσῳ τυμπανοκρουσιῶν διὰ νὰ τελεσθῇ κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἀγορητοῦ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «τὸ ἐλεεινὸν ἐκεῖνο δρᾶμα τῆς Πλατείας Συντάγματος τὸ ὁποῖον κατετραυμάτισεν τὴν Ἐθνικὴν τιμήν». Ὁ ἀντίκτυπος ἐκ τῆς διαπομπεύσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε μεγάλος, εἰς δέ τὴν Βουλὴν ἠσκήθη αὐστηροτάτη κριτικὴ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Τρικούπη διότι ἐνέδωσεν εἰς τοιοῦτον ἐξευτελιστικὸν διὰ τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος αἴτημα. Καὶ ναὶ μὲν ἀνεγνωρίσθη ὅτι κατὰ τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον κανόνας ὁ προσβληθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὸν τρόπον ἱκανοποιήσεώς του, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅμως ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ θιγῇ ἡ Ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια, ὅπως εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν, κατ' ἄλλον ἐπίσης ἀγορητὴν τῆς Βουλῆς: «Ἡ Ἑλλὰς προσήχθη κατάδικος εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ὅπως προσήγοντο οἱ κατάδικοι τοῦ Μεσαίωνος καὶ ἐκεῖ ἀνεγνώρισεν ἑαυτὴν ἔνοχον παραστρατήματος δι' ὃ οὐδεμίαν ἔφερε εὐθύνην». Παρόμοιον περιστατικὸν εἶχε λάβει χώραν προγενεστέρως, τὸ ἔτος 1851, ὁπότε ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας Ρουαὶν κατερχόμενος ἔφιππος εἰς Πειραιᾶ ἐκρατήθη παρὰ τῶν ζητούντων φόρον διοδίων διὰ τὸν ἵππον του. Κτυπήσας διὰ τοῦ μαστιγίου του ἐν ἀγανακτήσει ἕνα ἐκ τούτων ἐβάρη ἀνηλεῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως αὐτὴν ἡ δοθεῖσα προφορικὴ ἱκανοποίησις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ κολασμὸς τῶν κακοποιησάντων τὸν πρέσβυν ἐθεωρήθησαν ἀοκετὰ καὶ τὸ περιστατικὸν δὲν ἔλαβε περαιτέρω ἔκτασιν. Ἐπίσης περὶ τὸ 1865 ὁ ὄχλος τῆς Μασσαλίας κατεκερμάτισε τὸν θυρεὸν μὲ τὰ Βασιλικὰ ἐμβλήματα τοῦ Ἰταλικοῦ Προξενείου Μασσαλίας κατόπιν δὲ παραστάσεων καὶ διαβημάτων ἐγένετο ἀνατοποθέτησις τούτου μετὰ σχετικῶν τιμῶν παρὰ τῶν Γαλλικῶν ὅπλων. Ἡ Ἑλλὰς εἶχε καὶ ἔχει πικρὰν πεῖραν ταπεινώσεων καὶ καταπιέσεων εἶναι δὲ γνωστὸν τό περιστατικὸν τοῦ ἀθλίου ἐκείνου τυχοδιώκτου Πασιφίκου ὁ ὁποῖος διέμενε εἰς τὰς Ἀθήνας Οὗτος ἦτο Πορτογάλος Ἀγγλικῆς ὅμως ὑπηκοότητος. Κατὰ τὴν Ἀνάστασιν, τὸ Πάσχα τοῦ 1849 (4 Ἀπριλίου) ὁ ὄχλος τῶν Ἀθηνῶν ἠθέλησε νὰ καύσῃ ὅπως καὶ κάθε ἔτος ὁμοίωμα τοῦ Ἰούδα εἰς τὴν πλατεῖαν Ψυρρῆ, πλὴν ὅμως ἡ πανδαισία αὕτη τοῦ ὄχλου δὲν ἱκανοποιήθη διότι παρημποδίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Αἴτιος τῆς τοιαύτης Ἀστυνομικῆς ἐπεμβάσεως ἐθεωρήθη ὁ Ἰουδαῖος Πασίφικος, τυχοδιώκτης διεθνοῦς κύρους, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἄμα τῇ ἐγκαταστάσει του εἰς Ἀθήνας εἶχεν ἐπιτύχει διορισμόν του ὡς Προξένου Πορτογαλίας ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς θέσεως ταύτης διὰ καταχρήσεις, τὰ δὲ ἐκμανέντα πλήθη ἐπετέθησαν κατὰ τῆς οἰκίας του καὶ προξένησαν καταστροφὰς εἰς αὐτήν. Ὁ πονηρὸς ὅμως Πασίφικος ἐπεκαλέσθη τὴν Ἀγγλικὴν του ὑπηκοότητα καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, εἰσηκούσθη δὲ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν οὕτως ὥστε εἰς τὸ γνωστὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Ἰανουαρίου 1850 νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ αἴτημα ἀποκαταστάσεως φανταστικῶν ζημιῶν τῆς περιουσίας τοῦ Πασιφίκου ὑπολογισθεισῶν εἰς τὸν ἀστρονομικὸν ἀριθμὸν τῶν 885. 736 χουσῶν δραχμῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, συγχρόνως δὲ ἐγένετο καὶ ὁ ἐπάρατος καὶ δεινὸς ἀποκλεισμὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ναυάρχου Πάρκερ διαρκέσας ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1850 μέχρις 20 Ἀπριλίου τοῦ. αὐτοῦ ἔτους. Ταπείνωσιν εἰς μικρότερον βαθμὸν ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποζημιώσεως Αὐστρογαλλίδος τινὸς ἠθοποιοῦ ὀνόματι Σουλιέ. Ἐπίσης κατὰ τὸ 1870, ὅτε ἔλαβε χώραν ἡ ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀδελφῶν Ἀρβανιτάκη αἰχμαλωσία καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα σφαγὴ παρὰ τὸ Δήλεσι τῆς Ἀττικῆς ὁμάδος ξένων ἐκδρομέων μεταξὺ τῶν ὁ ποίων καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Πρεσβείας, καθυβρίσθη ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόληψις κατὰ τὸν χειρότερον τρόπον ἐζητήθη δὲ καὶ ἡ κατοχὴ τῆς Ἑλλάδος ἀποτραπεῖσα λόγῳ τῆς μετριοπαθείας καὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ Γλάδστωνος.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα καὶ συγκρίνοντες ταῦτα πρὸς τὴν ἀπόπειραν ἀποκαταστάσεως τῆς τρωθείσης Ἑλληνικῆς τιμῆς διὰ τῆς κατακερματίσεως παντὸς ἱεροῦ συμβόλου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνη κατὰ τὰς προσφάτους ταραχὰς παρὰ τῶν ἀλλοφρόνων κορυβαντιόντων Τούρκων, παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: Ὅταν ἡ προσβολὴ ἑνὸς ἀτόμου διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμία εὐθύνη τῆς Χώρας ὑφίστατο ἐπέσυρεν τόσας πανηγυρικὰς ταπεινώσεις (ἡ περίπτωσις Νικολσον) ἡ ἔπαρσις τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο ἀνέκαθεν ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν τιμητικὴν παράστασιν Τουρκικοῦ ἀποσπάσματος ἀποτελεῖ μηδαμινὴν καὶ ἀσήμαντον ἐκδήλωσιν, ἐφαρμοζομένου δὲ τοῦ Νόμου τῆς ἀναλογίας καὶ αὐτόχρημα τραγικὴν εἰρωνίαν! Διότι ἡ βεβήλωσις τῶν τιμίων καὶ ἱερῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ προσπάθεια ἐξουθενώσεως τῆς νομιμόφρονος Ἑλληνικῆς μειονότητος μόνον ὡς ἀπόπειοα γενοκτονίας δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς τοιαύτη θὰ ἐπισύρῃ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ